

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Drukiem i nakładem „Drukarni Bydgoskiej” Spółki Akc.

PRENUMERATA

w ekspedycji agenturach w Bydgoszczy z dodatkiem tygodniowym „SPORT POMORSKI” wynosi kwartalnie 8.25 zł., na pocztach przez listowego w dom 9.33 zł. — Miesięcznie 2.75 zł., przez listowego w dom 3.11 zł., pod opaską w Polsce 5.00 zł., do Francji i Ameryki 7.51 zł., do Gdańska 4.00 guiney, do Niemiec 4.91 marki. — W razie przeszkód w zakładzie spowodowanych wyższą siłą, strajków lub t. p., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma, a prenumeratorki nie mają prawa do odszkodowania. Redaktor przyjmuje od godz. 11—12 w południe oraz od godz. 5—6 po południu. Rekopisów Red nie zwraca. — Redaktor odpowiedzialny Henryk Ryszewski. Ekspedycja (centrala): Poznańska 30 — filja: Dworcowa 2) otwarta od godz. 8 rano do godz. 6 wieczorem bez przerwy.

Adres
redakcji i administr.
ul. Poznańska 30.

OGŁOSZENIA

20 groszy od wiersza milim., szerokości 38 milim. Za reklamy od milim. na stronie przed ogłoszeniami 67 milim. 50 groszy, w tekście na drugiej lub dalszych stronach 75 groszy. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr., każde dalsze 10 groszy; dla poszukujących pracy 20% zniżki. Przy częstym powtarzaniu udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 100% nadwyżki. — Ogłoszenia skomplikowane 20% nadwyżki. — Za terminowy druk i przepisane miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada.

Miejscem płatności i prawnym dla wszelkich sporów sądowych jest Bydgoszcz. Konta bankowe: — Bank Ludowy — Bank M. Stadhagen T. A. Konto czekowe: P. K. O. nr. 203713 Poznań.

Telefon administracji 315. — Tel. filji 1293.

Telefon naczelnego redaktora nr. 315.

Telefon redakcji 326

Numer 4.

BYDGOSZCZ, czwartek dnia 6 stycznia 1927 roku.

Rok XXI.

Wznowiony szlak.

IV.

Narodowa Demokracja szuka ratunku u żydów. — Poności pełną odpowiedzialność za ugodę Stanisława Grabskiego. — Wzrastające żądania żydowskie. — Eндеcki szowinizm wobec mniejszości słowiańskiej. — Nauka Wielkiej Wojny poszła w las. — Skończyć z partyjniactwem! — Szczytna misja Chrześcijańskiej Demokracji.

Kiedy skarbowo-ekonomiczna polityka Władysława Grabskiego była coraz bliższa bankructwa, nieszczytny jej twórca nie wycofał się bodaj z honorem z gospodarczego pobjawiska. Honorowy odwrót zagroziła mu endecja, podsuwając pakt z żydami. I tu wystąpiła endeccka przewrotność w całej nagości. Ugoda z żydami zawierał brat niefortunnego szafarza polskiego skarbu, Stanisław Grabski, przedstawiciel Związku Ludowo-Narodowego w gabinecie, po Romanie Dmowskim drugi dowódca bojującej narodowej demokracji. Dla wyborczego oka opiewali endeccy menerzy półgębkiem przez w ugodzie, ale jej twórcę trzymali nadal w partyjnych szeregach i słuchali ze ślepa uległością jego komendy. Pokrywali tem samym partyjnym autorytetem jego kroki. Bez tego nie byłoby sjonistów, polityczni gracze pierwszej wody, traktowali ze Stanisławem Grabskim. Poza szeregami partji nie przedstawiałby on dla nich najmniejszej wartości.

Endecki przewodca pakt z żydami podpisał, ale celu nie osiągnął. Przecenił siłę i rolę nowego sojusznika. Nie uratował złotego nad gospodarczym urwiskiem, nie skierował strumieni zagranicznego kapitału do Polski. Przedewszystkiem jednak nie ocalił Władysława Grabskiego i jego systemu, a co zatem idzie i partji od upadku. Natomiast poderwał zaufanie społeczeństwa polskiego we własne siły, odsłonił światu słabość rządu, szukającego ratunku w pertraktacjach z własnymi obywatelami. Wreszcie podsylił i tak wybujałe dążenia żydowskie do nadmiernego wpływu grup narodowościowych na charakter i strukturę państwa polskiego. Ze słów nie rzucam daremnie, wymownym dowodem coraz większe pretensje kół sjonistycznych do wyciskania żydowskiego stępła na obliczu państwowości polskiej. Układający się ze Stanisławem Grabskim dawny prezes dr. Reich, płomienny rzecznik interesów swoich rodaków, ale człowiek wielkiej kultury, polityk rozważny, skrojony na zachodnią modłę, w niełasce u żydów i odstawce. Do głosu doszli radykalniejsi jego bracia, nieodrodną potomkowie rosyjskich litwaków, którym ongi wrogowie nasi ukazali Polskę jako ziemię obiecaną. I skłonili do najazdu na nią. Dziś przewodcy endeccy zdradzili, że na Polsce jeszcze dużo wirtagować można.

Takich szczerb dla ratowania partyjnej egzystencji — w ojczystym domu wyłamywać nie wolno. Nie

Budżet w komisji sejmowej.

Podwyższenie preliminarza o 70 milionów zł. — Prezydent Rzeczypospolitej pobierać będzie 15000 zł. miesięcznie. Posłowie odwierają, co dali.

Warszawa, 4. 1. (PAT) Sejmowa komisja budżetowa przystąpiła dziś do rozpatrywania w trzecim czytaniu budżetu na rok 1927/28. Na wstępie minister Czechowicz oświadczył, że wydatki państwowe zostaną zwiększone naogół w porównaniu z pierwszym preliminarzem o 70 mil. zł. W rezultacie budżet po stronie dochodów i rozchodów zamyka się sumą 1977,000,000 zł.

Komisja przyjęła cały ten budżet bez zmian, skreślając jedynie w dochodach i wydatkach kwotę 8.620 zł w dziale kontroli ubezpieczeń dla oznaczenia, że odnośny departament Ministerstwa Skarbu ma być zamieniony na wydział. W części budżetu Prezydenta Rzplitej przyjęto wnio-

sek pos. Michalskiego o podwyższenie poborów Prezydenta o 60.000 zł rocznie, a tem samym powiększenie poborów miesięcznych Prezydenta do 15.000 zł. Przeciwno temu wniosкови wypowiedział się pos. Prager (PPS) ze względów merytorycznych, uważając, że pobory Prezydenta Rzplitej powinny być uregulowane łącznie z poborami urzędników. Wniosek pos. Michalskiego został przyjęty.

Następnie w części budżetu: Sejm i Senat przyjęło większością głosów wniosek referenta pos. Pączka (PPS) o podniesienie 363.522 pozycji djet posłów i senatorów dla przywrócenia potrąconych dotychczas posiom 6% w myśl ustawy sanacyjnej.

Archimandryta Morozow w roli drugiego ks. Oraczewskiego.

Warszawa, 5. 1. (Tel. wł.) Archimandryta Morozow, którego przejście na katolicyzm wywarło ogromne wrażenie, wystosował do arcybiskupa metropolity ks. Jalbrzykowskiego w Wilnie list, w którym donosi, że przechodzi z powrotem na łono Kościoła prawosławnego, gdyż powziął podejrzenie, że Unja jest robiona w ukrytych celach politycznych. Morozow

prosi archimandrytę Teodozjusza o pogodzenie go z prawosławiem. Sprawę przesłano do decyzji metropolity Dyonizego w Warszawie, jako do najwyższego dostojnika Kościoła prawosławnego. Jak wiadomo, Morozow został wyklęty z cerkwi i przywrócić mu prawo może tylko Synod. (Za tego rodzaju ludźmi nikt też ronić nie będzie. — Red.)

Rozruchy w Egipcie.

Paryż, 4. 1. (PAT) Pisma donoszą z Kairu, iż z powodu wypuszczenia tam nowego typu znaczków pocztowych doszło do rozruchów, w wyniku których 5 osób zostało rannych a kilkanaście odniosło rany.

przysłoni ich też endecja, chociażby jej przewodcy maczali na odmiane swoje miecze i pióra w kadzi wrzącego szowinizmu. Równie szkodliwego, bo odtracającego obywateli od idei i magnetycznej siły państwa polskiego. Gdzie rozmaite narody zniewolone są mieszkać pod wspólnym dachem państwowym, — tylko droga złotego środka wieść może do utrudnionego celu. Do politycznej jedności i przewodniej myśli państwowej i społecznego szczęścia wszystkich obywateli. Tego złotego środka daremnie szukać na endeckim szlaku — i gdy czyta się uniwersali, widzi czyny endeckie w stosunku do słowiańskiej mniejszości, budzi się mimowolny wrazenie, że partja ta z dziejowej katastrofy Wielkiej Wojny nie wyniosła najmniejszej nauki, że przez wymazanie z kart naszej historii hasła poszanowania tradycji i odrębności narodowych daży do sprusaczenia Polski. Nie wyczerpałem i nie miałem zamiaru wyczerpać wszystkich grzechów narodowej demokracji. Uczy-

nia to głębsze, wymowniejsze pióra, czyni to zresztą codziennie obudzona opinja narodowa, przed którą chroni się endecja do Obozu Wielkiej Polski. I przemalowuje tam spłowiałe sztandary, powiększając chaos i dezorientację w kraju. Podobna w tem do Obozu sanacji moralnej o ukrytych siłach i zamiarach. Bo że na sanacyjnym pniu położył głowę niejeden biurokratyczny korupcjonista, czy aferzysta polityczny, — to nie nagrodzi niebezpiecznych wyrw, powstałych przez stracanie z czołowych stanowisk wartościowych ludzi, by robić miejsce ludziom partyjnego pokroju i zaufania. Zmiana partyjnego piedestału nie starczy Polsce za słup granitowy, niezbedny wobec burz ciągnących zewnątrz i wewnątrz. Siup ten podtrzymać mogą jedynie obozy, kładące dobro publiczne nie w hasłach a czynach na pierwszym miejscu. Chrześcijańska Demokracja dowiodła, że w dziele tem na jej ramie liczyć można.

Cichoń.

Jakżeż to możliwe?

Nikt nie wie, za co gen. Rozwadowski trzymany w więzieniu.

Warszawa, 5. 1. (Tel. wł.) Generał Rozwadowski nie otrzymał jeszcze aktu oskarżenia. Prokurator męczy się napróżno nad wyszukaniem podstaw oskarżenia, z czem się zupełnie nie tai.

Gen. Rozwadowski otrzymał kopję listu sądu wojskowego w Warszawie do władz wojskowych w Wilnie z żądaniem wyjaśnienia, co było powodem przetrzymywania generała R. w więzieniu wileńskim, gdyż powody te rządowi nie są znane.

Znamienna nominacja. Nagroda za usłużną pracę.

Warszawa, 5. 1. (Tel. wł.) Stanowisko referenta politycznego i zastępcy szefa kancelarii cywilnej Prezydenta Rzplitej objął Skwarczyński, były redaktor tyg. „Droga”, organu Piłsudczyków. Redagował on po dniach majowych pismo p. t. „Nakazy chwili”, w którym umieszczał listę proskrypcyjną osób nie mogących obejmować stanowisk rządowych.

Zgon Houston Stewart Chamberlain

Renegat angielski. — Zatrul opinie niemiecka, głosząc wyższość rasy germańskiej.

Dnia 23 grudnia 1926 r. zmarł w Beyreuth autor ks. książki: Die Grundlagen des 19. Jahrhunderts, komplikacji napisanej ze zrzecznością pierwszorzędnego feljtonisty. Książka ta zatrula opinie publiczną w Niemczech, głosząc prawo genialnej rasy germańskiej (?) do podboju pozostałych rękoma narodów łacińskich czy słowiańskich. Co tylko świat wydał genialnego byli to Germanie — głosi Chamberlain — nie wyłączając Chrystusa.

W książce tej Chamberlain ganił kościół katolicki, a zwłaszcza arcybiskupa gnieźnieńsko-poznańskiego, że stoi na przeszkodzie misji germańskiej około pochłonięcia Polaków. Chamberlain spacył duszę Niemców, przyczynił się do wzmocnienia ducha prusackiego, a zatem do klęski Niemiec. Jego karjera publicystyczna jest wymownym dowodem, ile złego narobić może zdolny publicysta, nie podobający się etyce chrześcijańskiej, t. j. miłości bliźniego jako najwyższemu nakazowi.

Zaciekły ten entuzjasta prusactwa był Anglikiem z urodzenia. Mając lat 33 napisał pierwszą rozprawkę po niemiecku. Ojciec jego był admirałem angielskim. Houston Stewart Chamberlain urodził się 1855 w Portsmouth, do szkół średnich uczęszczał w Wersalu oraz do Cheltenham College w Anglii. W 1870 opuścił na zawsze swą ojczyznę, studiował w Genewie i jako 22 letni student ożenił się poraz pierwszy z córką pruskiego radcy p. Horst w 1908 r. jako rozwodnik poślubił najmłodszą córkę Ryszarda Wagnera. (b.)

Przegląd wypadków politycznych w Europie 1926 r.

XIII.

Skandynawia.

Loty Byrda i Amundsen nad biegunem. — Rządy socjalistyczne upadła w Szwecji i Danii.

Dnia 14 maja Amundsen dokonuje na statku napowietrznym Norge przelotu nad biegunem północnym, wieńcząc powodzeniem usiłowania podejmowane głównie przez Norwegów. Czynu tego urniejszyć nie może przelot aeroplanem, dokonany 9 maja przez Amerykanina Byrda. Dzięki

takim mężom jak Amundsen i Nansen i podobni, zaliczają się kraje skandynawskie do przodujących w kulturze i cywilizacji mimo niewielkiego zaludnienia. Wypadki polityczne w tych krajach nie odbiły się większym echem zagranicą.

XIV.

Państwa pozaeuropejskie.

Turcja. — Japonia. — Chiny. — Stany Zjednoczone Półn. Am. — Meksyk.

Spisek młodo-turecki przeciw Kemalowi paszy, w czerwcu odkryty, zakończył się masowymi wyrokami śmierci na winnych w Smyrnie. Panowanie obecnego nastroju zostało wzmocnione. — W sierpniu zawiął handlowy statek turecki Kara Deniz do Gdyni, wioząc wozory surowców tureckich. — W Japonii długoletni minister spraw wewnętrznych Wakat-suki stanął na czele rządów. W grudniu nastąpił zgon chorego cesarza. 6 listopada wyładował kap. Orliński w Tokio, dokonując lotu Warszawa-Tokio. — W Stanach Zjednoczonych Fundacja im. Tad. Kościuszki rozwinęła szeroką propagandę na rzecz

Polski przy udziale najwyższych przedstawicieli rządu. Dnia 20 marca senator Swanson w senacie przemawiał za udzieleniem Polsce stałego miejsca w Radzie Ligi Narodów. W czerwcu odbył się Kongres Katolicki w Chicago z udziałem kilku biskupów z Polski. Wybory listopadowe do kongresu i uzupełniające do senatu utrzymały niewielką przewagę republikanów, przeciwników Ligi Narodów. — Sasiadujący Meksyk wywołał oburzenie prześladowaniem Kościoła katolickiego, a popierając rewolucję w Nikaragua wzniecił obawy wywołania zbrojnego zatargu ze Stanami Zjedn. Półn. Ameryki.

XV.

Liga Narodów.

Rozszerzenie Rady.

W 1926 r. dokonano rozszerzenia Rady Ligi Narodów, dopuszczając do jej składu delegatów mniejszych państw. Doniosłość tego ustępstwa pozwoli nam zrozumieć fakt, że w Kolegium Kardynalskim na przewidzianą liczbę 70 członków najmniej 36 jest zawsze Włochów, mimo powszechnego charakteru kościoła, który nie jest narodowym kościołem włoskim, a tylko 7 Francuzów, tyleż Niemców, 4 Hiszpanów, 1 Irlandczyk, 1 Holender, 1 Polak. Polska w Watykanie zajmuje zupełnie szary koniec, — z winy własnej, ponieważ nie pracuje się u nas nad ułożeniem katalogu polskich świętych, męczenników, misjonarzy i pracowników, zasłużonych około rozwoju kościoła. Jeśli sami nie cenimy tej pracy, trudno się spodziewać, aby w Watykanie, gdzie dobijają się i uprzykrzają Niemcy tudzież i inne narody, przypomniano sobie nas.

Własna bezczynność na terenie zagranicznym, nieznanomość tego terenu i brak przygotowań na szerszą skalę do zmian w tym kierunku są przyczyną tego, że nie liczą się z Polską, jakby na jej siłę i potęgę należało.

Nie możemy się zdobyć nawet na jeden miesięcznik polityczny, któryby obiektywnie oświetlał nasze stosunki z zagranicą, jak świadczą losy „Przeglądu Politycznego”. — Nasze agencje prasowe, zaimprovizowane raczej niż zorganizowane nie przyczyniają się do podniesienia kultury politycznej i wiedzy o stosunkach zagranicznych. Brak nam naukowo opracowanych almanachów politycznych na wzór *Annuaire General de la France et de l'etranger Larousse'a*, nie mówiąc już o *Statesman's Yearbook* czy *almanachu Perthesa*. Jakże wymagać takich kronik rocznych jak angielski *Annual Register* czy *Schulthers Europaischer Geschichts-Kalender*, kiedy nawet we Francji przerwano od lat wydawnictwo *L'annee politique*.

Myśl, podjęta przez min. Skrzyńskiego, wykształcenia publicystów przez wysyłanie stypendystów na studia zagraniczne, wyda zapewne jakieś owoce. Ale niezależnie od tego należało w kraju stworzyć placówkę dla publikacji dzieł o zagranicy. Szereg prób podjęły wydawnictwa prywatne, np. *Krakowska Spółka Wydawnicza*, ale dale-

ko jej chociażby do niemieckiej *Kleine Staatengeschichte*. Wciąż czekamy daremnie na publikację *Traktatów Rzeczypospolitej przedrozbiorowej*. Raz poraz rzucił ktoś na rynek księgarski zbiór *Układów* zawartych w Locarno, a wówczas z większą jeszcze jaskrawością uwidatnia się brak świadomej pracy około podniesienia kultury politycznej ogółu polskiego.

Nie można sobie dziś wyobrazić owocnej dyplomacji bez współdziałania najszerzej opinii. Zawczasu więc trzeba tę opinię

informować przez planowo podjęte publikacje. Ubolewać trzeba, że Ministerstwo Spraw Zagranicznych żadnych informacji nie przesyła prasie prowincjonalnej, która często ma liczniejszych czytelników niż pisma stołeczne. Nie możemy więc oszczędzić naszemu urzędowi zagranicznemu zarzutu, iż niedostatecznie informuje prasę i zaniedbuje opinie, nie podejmując żadnych publikacji, co by leżało w jego własnym, dobrze zrozumianym interesie.

A. P. B.

Podróż ks. Yorku do Australji i Nowej Zelandji.

Krażownik angielski „Renown”, stojący na kotwicy w Portsmouth przygotowany został całkowicie do wielkiej podróży do Australji i Nowej Zelandji, która odbyć maja na jego pokładzie księstwo Jorku. Krażownik „Renown” eskortowany będzie przez kontrtorpedowce i hydroplany. Krażownik zawita po drodze do Les Palmas i na Jamajke, skąd wvruszy przez kanał Panamski do

wysp Markizy, Fidzi i Auckland. Odwiedzanie portów w Nowej Zelandji trwać będzie 16 dni. Do portu w Sydney krażownik „Renown” zawita około 20 marca.

*

Podróż drugiego syna króla angielskiego ma oczywiście znaczenie polityczne. Chodzi o zbliżenie pomiędzy koroną a dominjami.

Trzej Królowie w r. 1927

— Quo vadis, Dziadziu?

ALFRED ARDEN.

(40)

Zemsta bogini Kali

(Prawo przedruku i przekładu zastrzeżone.)

(Ciąg dalszy)

— To co przeżyliście w podziemnej hali w Benares rzuciło wam nowe światło na istotę kultu tej bogini, choć pozostało w was tylko jako nieuchwytny i niewysłowiony wspomnienie. W myśl waszych pragnień odsłoniłem przed wami rąbek tajemnicy, dostępnej rzadko tylko dla Europejczyków, których duchowość nie jest urobiona jeszcze do przyjęcia prawdy o wszechświecie. Ale nic za darmo!... Za dopuszczenie do tajemnic Tugów musicie zapłacić cenę, którą to kosztuje... Sądzę, że to zrobicie sami z siebie, bez oporu, tak jak to czyni każdy prawowierny Hindus

— Kali jest boginią miłości, poznania i śmierci... Dlatego, że szczyt, jaki człowiek osiąga w miłości i w poznaniu, prowadzi nieuchronnie do śmierci. Kto bowiem zgłębił do samego dna istotę miłości, łącząc się w najwyższych formach z istotą poznania, ten jej już nie pragnie w życiu, a tem samem i życia nie pragnie. A kto nie pragnie życia — winien umrzeć, bo dojrzał już do wyższego wcielenia.

...Powinniście to zrozumieć sami z siebie. W przeciwnym razie Kali sama upomni się o swoją ofiarę... I nie będziecie wtedy pewni dnia ani godziny...

...Widzieliście wczoraj tajemniczą śmierć owego Anglika w kawiarni. I on był niegdyś podobnie jak wy dopuszczony do naszych tajemnic. I chciał uchylić się od należnej ofiary... Nie chciał zrozumieć, że niema dlań więcej miejsca na tym świecie. Chciał odwlec to, co było nieuchronne i nieublagane. Ludził się. Widzieliście to wczoraj. Niech będzie to dla was przestroga...

...Mogę wam dziś już powiedzieć, że padł on z mej ręki. Patrzycie na mnie ze zgrozą? ze wstrętem? Narzycie mnie w myśli zbrodniarzem? mordercą?... Niesłusznie! Albowiem jestem li tylko ślepego narzędziem, mieczem karzącym w rękę Ducha Mściciela...

...Przychodzą wam teraz na myśl zapewne straszliwe legendy o Tugach, zwanych „Dusicielami z Bengalu”, z powodu dawnego rytuału związku, który zabraniał przelewu krwi ofiar, złożonych ku uczczeniu Kali. Ale to już dawne czasy... Dziś zmienił się rytuał Tygów. Idziemy naprzód z postępem. Stare dobre taśmy, pozbawiające pierś ludzką oddechu i wybawiające ducha wierzących z cielesnej powłoki, spoczęły już wśród nieużytecznych pamiątek...

Tu Rama przerwał... Gdy mówił o statnie zdanie głos jego brzmiał źle ukrywanym szyderstwem. Nim zdołaliśmy ochłonąć z wrażeń, jakie wywarły na nas jego słowa, Rama wskazując ręką na pobliskie drzewo mangowe rzekł:

— Patrzcie! Widzicie tego prześlicznego ptaka, który kołysze się na najwyższej z gałęzi... Oto cieszy się otaczającym go życiem. Oto głodzi swe przepyszne pióra zadowolony, szczęśliwy, pławiąc się w radości istnienia. I nie przeczuwa, że w tej samej chwili skrada się ku niemu śmierć gwałtowna, chytra, zdradliwa...

Dążąc za wzrokiem Ramy dostrześliśmy wspaniałą papugę kakađu, wyglądającą jak barwna kamea w zwartej oprawie zieleni. W tej samej chwili usłyszeliśmy chrzęst nakręconego zegarka. I ujrzeliśmy w lewym ręku Ramy jego złowieszczy chronometr. Wzdrygnąłem się przypominając sobie tragiczną scenę z kawiarni. Zanim ktokolwiek z nas zdołał dobrać do siebie głosu rozległ się niemiły zgrzyt odkręcającej się czypekającej w zegarku sprężyny i w tej samej chwili olbrzymia papuga uderzyła w powietrze skrzydłami i nie wydawszy najmniejszego krzyku zwiła ciężko z gałęzi, poczem rozkurczywszy szpony runęła w gęstwe zbitego listowia. Wkrótce jej ciało leżało z trząskiem gałązki, na których

się zatrzymywało co chwilę, legło u stóp naszych, miotane śmiertelnym kurczem. Na wysokiej trawie zabłysły krople krwi rozrzucone gdzieś gdzie jak garść beczennych rubinów.

— Gdzie jest Rama? — zakrzyknął nagle Silvas.

Podnieśliśmy przerażone oczy i obejrzelśmy się wokół siebie. Chwiejące się gałęzie pobliskich zarośli zdradzały obecność człowieka. Z zielonej gęstwy dobiegł nas uroczysty i donośny głos Ramy, brzmiał z dala jak wyrocznia złowroga:

— Żegnajcie!... Rozchodźmy się pod znakiem śmierci... Bądźcie na jej przyjęcie gotowi... Czuwajcie! Jesteście wobec niej równie bezbronni, jak ptak, który leży martwy przed wami. Macie przed sobą nie wiele więcej niż dwa lata życia. „Dwadzieścia sześć razy tylko oglądać będziecie now i pełnię księżycy” — tak mówi nasza ofiarna modlitwa. Ten czas każdy prawowierny Hindus poświęca na zerwanie z marnościami świata i przygotowanie do wyższego życia. Postąpcie za naszym przykładem...

Głos Ramy zgasł gdzieś w oddali. Długo jeszcze staliśmy w milczeniu, nie mogąc ruszyć się z miejsca. Nagle zdjeci jakimś niepoetytm strachem rzuciliśmy się w kierunku rzeki, gdzie czekała łódź motorowa, wioząca nas odwieść do miasta.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Z KRAJU.

Kiedy zapadnie wyrok

w sprawie Bartoszewicza?

Wobec niezwykłego wśród społeczeństwa zainteresowania, jakie budzi mający zapadąć wyrok w 2 miesiące ciągnącej się sprawie Bartoszewicza i 10-u innych oficerów kierownictwa marynarki wojennej, oskarżonych już to o nadużycia na szkodę skarbu, już to o niedbalstwo służbowe — zdołaliśmy się dowiedzieć, że wojskowy sąd okręgowy w Warszawie zakończył tajną naradę nad wyrokiem i obecnie opracowuje intensywnie sentencje wyroku, mającą wynosić wedle nowego ugrupowania zarzutów, wywołanego zmianą kwalifikacji, kilkadziesiąt arkuszy pisma.

Wyrok będzie ogłoszony najprawdopodobniej w dniu 10 lub 11 stycznia r. b.

Pisemny wyrok w swej całości tj. z pisemnym umotywowaniem, nastąpi później, mianowicie dopiero z końcem stycznia r. b.

Obranżenie w P. K. O.

Warszawa, 4. 1. (Pat.) W związku z reorganizacją Poczty Kasowej Oszczędnościowej i zniesieniem stanowiska sekretarza generalnego został przeniesiony w stan spoczynku p. Kazimierz Lalewicz, dotychczasowy sekretarz generalny P. K. O. pełniący obowiązki radcy prawnego.

Nowe wytwórnie w polityce mniejszości narodowych.

Warszawa, 4. 1. (AW.) W najbliższych dniach rozpoczyna obrady komisja dla spraw mniejszości narodowych, która zajmie się rozpatrzeniem szeregu aktualnych zagadnień z polityki mniejszościowej w szczególności w stosunku do żydów. Jak słychać, tak w łonie rządu jak i komisji istnieje tendencja do wzniecia za podstawę dyskusji nie memoriału opracowanego przez b. ministra Młodzianowskiego, lecz nowego elaboratu, który specjalnie na ten cel opracowało obecne ministerstwo spraw wewnętrznych.

Śmiertelny wypadek kolejowy.

W noc sylwestrowa na torze kolejowym pół kilometra od stacji kolejowej Biała Podlaska znaleziono Antoniego Kuśnierczyka, sekretarza Urzędu Skarbowego w Janowie Podlaskim, w stanie nieprzytomnym z rozbitą czaszką. Przewieziony do szpitala wkrótce zmarł. Prawdopodobnie uległ on wypadkowi przy wyskakowaniu z pociągu.

Katastrofa kolejowa na Górnym Śląsku.

Na stacji kolejowej w Rybniku dn. 31 wiecz. zderzyły się w czasie mgły dwa pociągi towarowe, jadące naprzeciw siebie, jednym torem. Obie lokomotywy uległy częściowemu zniszczeniu, 11 wagonów z węglem zostało zdruzgotanych. Straty bardzo znaczne. Ruch kolejowy na linii został przerwany, wskutek zatarasowania toru. Na miejsce zjechała komisja.

Pieczęcie urzędowe zamawiać należy w mennicy państwowej.

Wobec tego, że mennica państwowa została całkowicie przygotowana do wykonywania wszelkich robót, wchodzących w zakres medalierstwa i grawerstwa, prezes Rady Ministrów polecił, by wszystkie urzędy i przedsiębiorstwa państwowe zamówienia na wyroby grawerskie i medalierskie kierowały do mennicy państwowej.

Wpłynęło to na zwiększenie dochodowości tego zakładu państwowego, z drugiej zaś strony spowoduje tak potrzebne ujednostajnienie wyglądu pieczęci, stempli i t. p. z godłem państwowym, jak również medali, odznak, nadawanych przez państwo, co przy organizowaniu tych działów mennicy było brane pod uwagę.

Reorganizacja służby zagranicznej P. A. T.'a.

Nasz korespondent berliński pisze:

Z dniem 1-go stycznia r. b. nastąpiła reorganizacja służby zagranicznej Polskiej Agencji Telegraficznej. Międzynarodowe sfery przekonały się widocznie, że nie można z jednej strony wyrzucać tysiące na propagandę a jednocześnie zamykać się chińskim murem od całej Europy przez skasowanie placówek w Paryżu i w Londynie.

Od Nowego Roku miała zostać wzmocniona placówka w Pradze Czeskiej, która będzie łącznikiem pomiędzy Paryżem a Warszawą. W Paryżu PAT rozpoczyna znowu służbę, podobno niebawem również w Londynie. Berlin będzie stacją, łączącą Genewę z Warszawą. Przeszkodą przy usprawnianiu P. A. T.'a

jest przede wszystkim brak (?) wykwalifikowanego personelu i dziwna gospodarka osobowa Agencji. Kierownik berlińskiego PAT'a p. Roman Jaworski został od Nowego Roku przeniesiony do Pragi Czeskiej; służbę w Berlinie pełni stanowczo zbyt mała liczba redaktorów, przez długi czas tylko jeden, który od rana do późnej nocy nie może wyjść z biura. Na skutek takiego przecięcia służba informacyjna sprawnie funkcjonować nie jest w stanie. Przytem nadmienić należy, że PAT postawił sobie widocznie za punkt honoru, płacić głodowe pensje a obojętnie podwyżki od nowego roku... ale budżetowego. Cała biurokratyczna, przesadnie urzędowa struktura PAT'a domaga się gwałtownie — sanacji.

Briand nie stracił wiary w Locarno.

Paryż, 3. 1. (PAT) Briand oświadczył w wywiadzie z przedstawicielem „Journala”, że system locareński zawiera solidne gwarancje pokoju, to też minister będzie się domagał po zebraniu się Izby aprobaty dla polityki zbliżenia francusko-niemieckiego. Briand podkreślił, że Liga Narodów zdolną jest do zlikwidowania wszelkiej groźby zatargu nawet pomiędzy wielkimi mocarstwami. W wywiadzie z przedstawicielem „Martina” Briand oświadczył, że zawarty ostatecznie traktat włosko-niemiecki jest bez zarzutu i zgodny z dotychczasowymi traktatami, zawartymi w duchu Locarna. Minister stwierdził istnienie przyjaźni dla Włoch oraz konieczność porozumienia francusko-włoskiego, które w najbliższym czasie stanie się rzeczywistością. Nakoniec, poruszając sprawę Chin, minister zaznaczył, że Francja, stojąc wiernie na gruncie traktatu waszyngtońskiego, będzie unikała mieszania się do polityki wewnętrznej Chin.

Z Mazowszą pruskiego.

Biała. Po 12-letniej niewoli wrócił niespodziewanie syn kościelnego Fabiana. W roku 1914 zabrali go żołnierze rosyjscy i przebywał z nimi do 1917 roku. Zajeżdżał aż do Tyflisu na Kaukazie. W roku 1920 uciekł i dopiero teraz przy pomocy poselstwa niemieckiego w Moskwie udał mu się powrót.

Szczytno. (Wieża Babel na Mazurach.) W „Ortelsburger Zeitung” ogłasza jakiś Johann Kuschnierz (Kuśnierz), że w niedzielę dnia 2 stycznia wygłosi wykład biblijny w lokalu Thalmanna w Szczytnie i to na temat: „W jaki sposób, kiedy i gdzie Pan Jezus zniósł łeb szatanowi”. Dalej zamierza Kuschnierz „udowodnić”, że „Luther jako największy człowiek świata przez Boga wysłany został”, dalej że „Papiież nie jest następcą Chrystusowym na ziemi”. Donosi także Kuschnierz w swoim ogłoszeniu, że samego Belzebuba w dyskusji wysłucha i że Belzebub mówić może co chce. Jeżeli zaś jakiś biskup katolicki lub ktoś inny udowodni mu, że nie wyłożył dobrze rozdziału 20 Objaw. św. Jana, natenczas otrzyma od Kuschnierza dom i 15 morgów zimi w Kolonji (Grünwalde) na Mazurach. Kto zaś udowodni, że Kuschnierz we wszystkim słusznosci niema, ten otrzyma darmo dom w Erle, Bahnstr. 6. Wstęp kosztuje 20 fenigów. Kuschnierz donosi także, że ten sam wykład wygłosi w Świątynie i w Rozogach w powiecie szczytniejskim na Mazurach.

Kuschnierz to „budowany” Mazur, który na zachodzie Niemiec nabył „kultury” pruskiej i teraz niesie tę „kulturę” na Mazury.

Drygały. (Ośmnastoletni mąż.) Przed kilku dniami można było tutaj podziwiać ośmnastoletniego męża, który z wyglądu dzieciuchowaty i szczupły wybrał sobie za żonę kobietę średnich lat. Co chłopca spowodowało do tak przedkiego ożenku, nie wiadomo, jednakże nie można go uważać za najmłodszego, gdyż przed niedawnym czasem nawet 17-letni składał śluby małżeńskie przed ołtarzem tutejszego kościoła.

Kościół, który ma służyć do celów germanizacyjnych.

Postanowiono wybudować w Skarżynie, wiosce mazurskiej w powiecie jańsborskim, nowy kościół ewangelicki. We wszystkich kościołach uznano budowę kościoła za konieczną, ponieważ — jak donosi prasa niemiecka — Skarżynę leżą przy polskiej granicy, we wiosce przeważa mowa polska i dlatego ludność narażona jest szczególnie na polską propagandę. Budowa kościoła rozpocznie się w tym roku.

Trzej królowie.

Żyli raz Kasper, Melchior i Baltazar,
Zwani Królami rodzinnego miasta.
Kasper miał piękny z wieprzowiną bazar,
Gdzie on królował i jego niewiasta.
Pchając na wagę łój, flaki i kości
Darli publiczność całkiem bez litości.

Melchior nazwisko miał Walutenmacher,
Robił on w „marki, funty i dolary.”
Jadał kotlety, nie te à la Sacher,
Lecz treściwe, bowiem był od naszej wiary.
I tak na polskiej walucie zerował,
Jakby się w puszczy z szakalami chował.

Trzeci Baltazar, jak widać z postawy,
Był elegansem i dbał o swe ciało,
Bowiem paskował wagonami kawy,
Cukrem, jajami, wszystkim czem się dało
Miał w Róż Aleji pałac marmurowy
I trzy kochanki, śliczne białogłowy.

Gdy wieść nadbiegła, że w stajence szarej
Pan się narodził, ruszyli królowie:
Kasper wziął „würstle”, Melchior swe dolary,
A zaś Baltazar trochę cukru w głowie,
I do stajenki szli razem pospołu,
Gdzie Chrystus drzemał pod opieką wołu.

Gdy Chrystus ujrzał tłuste królów twarze
Klasnął wnet w rączki i zawołał w złości:
„Precz z moich oczu, ohydni paskarze,
Coście swych bliźnich darli bez litości!”
A więc uciekli z obliczem czerwonym
Ze wół z uciechy aż machał ogonem.

Henryk Zbierzchowski.

Opieka rządowa nad emigrantami polskimi we Francji.

Warszawa, 5. 1. PAT. W związku ze wzrostem bezrobocia we Francji stwierdzić należy, że akcja rządu polskiego w celu przyścia z pomocą polskim emigrantom prowadzona jest w trzech kierunkach: w kierunku zorganizowania pośrednictwa pracy dla dotkniętych bezrobociem robotników polskich, w kierunku przychodzenia z dołączoną pomocą dla najbardziej tego potrzebujących ofiar bezrobocia, jakoteż w kierunku przecięcia dalszego dopływu sił roboczych z Polski do Francji.

Pośrednictwo pracy dla robotników polskich uskutecznia się przez odpowiednią działalność polskich placówek konsularnych, które utrzymują kontakt z francuskimi urzędami pośrednictwa pracy lub też wprost z pracodawcami, jako też przez działalność poszczególnych, działających w porozumieniu i w łączności z konsulatami, organizacjami wychodźczymi („Opieka Polska” w Paryżu, Związek Robotników Polskich w Lille itd.) Te same instytucje zajmują się pomocą doraźną dla bezrobotnych przyczem urząd emigracyjny w Warszawie uzyskał i przesłał do Francji większą subwencję na ten cel.

Bezrobotni polscy skierowywani są do pracy na roli, która jednak niestety nie jest w stanie pochłonąć całego lub większej części kontyngentu bezrobotnych. Stan ten ulegnie zmianie w ciągu lutego, gdy zapotrzebowanie na robotników rolnych znacznie się zwiększy. Dlatego placówki konsularne przeciwdziałają powstałej tu i ówdzie dążności reemigracyjnej robotników polskich, uważając, że ze względu na obecny, względnie łagodny stan bezrobocia we Francji jakoteż stan rynku pracy w Polsce repatriacja byłaby zjawiskiem niepożądanym i w bardzo nielicznych tylko wypadkach mogłaby użyć doli bezrobotnych.

Wspomnieć na końcu należy, że celem skoordynowania i scharmonizowania akcji pomocy bezrobotnym dzięki staraniom radcy emigracyjnego przy ambasadzie polskiej w Paryżu i miejscowej kolonji polskiej powstał w Paryżu komitet polski pomocy bezrobotnym. Komitet ten ma na celu uzyskanie od władz francuskich wszelkich świadczeń i ułatwień, które otrzymywać będą bezrobotni francuscy jakoteż zapobieganie wydaleniom z Francji robotników polskich.

Projekt nowych znaczków pocztowych.

Panu Ministrowi Skarbu pod uwagę.

Znaczki pocztowe w życiu państwa odgrywają dziś doniosłą rolę. Ich wykonanie i pomysł stanowią o ich powodzeniu na polu filatelistyki. Gdy tylko jaka nowa edycja znaczków pocztowych wyjdzie z druku, zawodowi handlarze marek z całego świata tyle tych nowych znaczków dla zbieraczy kupują, że sumy te nieraz idą w miliony i stanowią bardzo pokazną rubrykę w dochodach pocztowego resortu.

Polska, jak dotąd, nie odznaczała się wielką pomysłowością w kompozycji tych marek. Twórcy ich brali zazwyczaj jako podkład do nich obiektu z natury, a więc pomniki, kościoły, bramy historyczne, czasem portrety sławniejszych osobistości, ale przeważnie markę naszą zdobyl ten biedny orzeł, który zawsze i wszędzie państwowość naszą reprezentować musi.

W ostatnim czasie dopiero jeden z autorów wpadł na pomysł więcej oryginalny. Mianowicie znaczki 20 groszowe otrzymały jako wizerunek okret. Jest to usymbolizowanie tego, czego nie mamy. Otóż po tej drodze symbolu powinniśmy kroczyć dalej. W tej intencji ilustrator nasz p. Polo skomponował całą serię polskich znaczków pocztowych, od 5 do 50 gr., które to znaczki ilustrują niejako naszą myśl państwowotwórczą. Podajemy poniżej podobizny tych jego arcydzieł, w nadziei, że pan minister skarbu czy też kto inny, do kogo to należy, czy to z podanych pomysłów skorzysta, lub też po tej przez p. Polo wytkniętej drodze dalej kroczyć będą.

I tak znaczek 5 groszowy ma w półotoku raka, niby na znak, że jesteśmy państwem bardzo postępowym i nic nie mamy wspólnego z zacofaniem. Jest to zatem koncepcja analogiczna jak z okretem: to się na markach przedstawia, czego Polska nie ma.

Bardzo sympatyczny jest znaczek 10 groszowy. Przedstawia on Działkowską kasztankę, dając w ten sposób społeczeństwu naocznie do zrozumienia, że u nas najlepiej jest gadać do konia.

Znaczek 20 groszowy jest znów symbolem tej wolności, jaka w wal-

czyliśmy sobie w krwawych bojach na polach Europy.

Cygaro monopolowe widzimy na 30 groszówce. Ma ono podwójne znaczenie. Raz identyfikuje ono dobroć

naszych wyrobów monopolowych, a także jest ono wyobrażeniem naszej znakomitej gospodarki monopolowej.

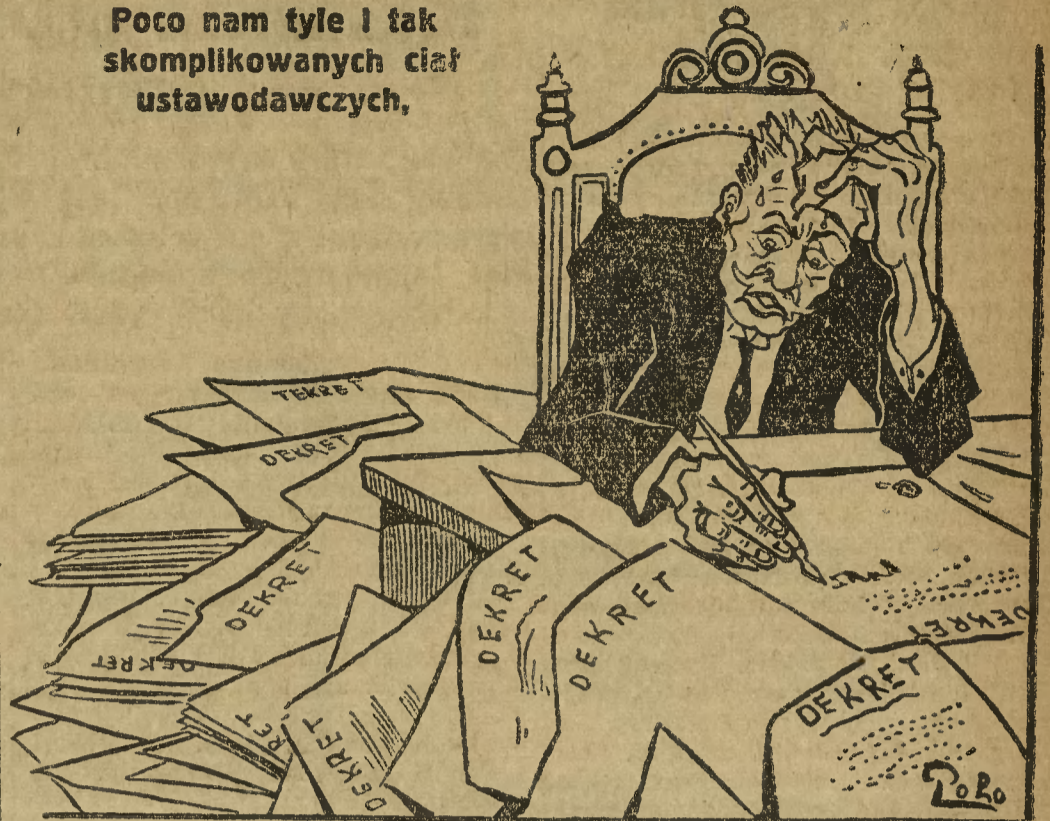
Aby Czytelnikom „Dziennika Bydgoskiego” sprawić specjalną radość, autor w znaczek 40 groszowy wsadził fożjonemję tak sympatycznego wszystkim Jacka Furdygi. Kryje się jednak w tej portretowej koncepcji i głębszą myśl. P. Polo chciał tem samem unaocznic, komu to jeszcze w Polsce wolno mówić prawdę tam, gdzie ona zdaje się rzadko tylko, albo i wcale nie dochodzić.

Ostatni z seryi, znaczek 50 groszowy, jest również portretem, i to portretem tego, który jest dziś u nas głównym i nieograniczonym wyrazicielem idei państwowej. Autor w pomysł swym dlatego właśnie sięgnął w dziedzinę mniejszości narodowych, aby wypowiedzieć się w tym kierunku, że tam leży punkt ciężkości naszego bytu państwowego.

Sądzimy, że seria powyższych znaczków przysłużyła się dobrze państwu.

Poco nam tyle i tak skomplikowanych ciał ustawodawczych,

skoro to wszystko jeden może zrobić!

Podatek kawalerski — hańbą cywilizacji!

Gwałtowny protest przeciw podatkom na kawalerów.

Otrzymujemy poniższy list, który zamieszczamy jedynie z zasadniczych względów:

Szanowna Redakcjo! Wczorajsza depesza o nałożonym we Włoszech podatku na kawalerów czytała się jak żart prima-aprilisowy. Szkoda, że n'm nie jest.

Ostatecznie Włochy ze swoim Mussolinim nie ziębia mnie ani grzeją. Każdy naród śpi, jak sobie pościele. Inaczej rzecz się ma, gdy pewne absurdum mają być przeszczepione z Włoch na nasz grunt. I to jeszcze absurda godzące w kieszeń i tak u męczonych podatników polskich.

Wspomniany podatek nie tylko godzi w zasadnicze postanowienia naszej konstytucji, ale jest i sam przez się nieetyczny. Zmuszanie kogoś do wstępowania w związek małżeński nazwać należy barbarzyństwem. Dziwię się, że w naszym wieku, kiedy to tyle krwi się przelało w obronie idei samostanowienia człowieka o sobie, podobnie potworna myśl może być w czyn zamieniona.

Tu nawet Kościół miałby coś do powiedzenia, który rozwiązuje przecież małżeństwa, zawarte pod fizycznym albo moralnym przymusem.

Państwo, jako takie, dosyć wyyskuje swoich obywateli, utrudnia im życie i zarobkowanie, odbiera wielokrotną nieraz dziesięcinę ich materialnych zdobyczy, żąda pod formą miłości Ojczyzny najstraszniejszego ze wszystkich podatku, bo podatku krwi, kosztownymi paszportami kępuje a biedniejszym odbiera zupełnie swobodę ruchów, terrorem nagina ich (mam na myśli urzędników) do lewicowych lub prawicowych przekonań politycznych — i do tego nowożytnego niewolnictwa ma jeszcze być dodana niewola osobista, przymus do stanu małżeńskiego, który niejednemu może być wstretny, a dla wielu co najmniej uciążliwy.

Projektem tym, który by można nazwać historją fiskalno-społeczną,

moga się naturalnie zachwycać kobiety, a głównie stare panny, dla których otwierają się niebywałe widoki zamążpójścia. Mężczyźni i wogóle rozsądnie myślący ogół inaczey rzecz te osadzi.

Ja jestem kawalerem i mimo wszystko kawalerem pozostanę. Choćby nawet minister skarbu czy jego następcy skórcę ze mnie na podatki zedrzcć mieli. Nie czuję ja obojętności do stanu małżeńskiego, lecz ma działalność nauk. wymaga odemnie zupełnej swobody umysłu i duszy, czego choćby najlepsza żona dać a raczej zapewnić nie może. Przecież już sama myśl o podobnym przymusie zdolna jest człowieka lepiej uduchowionego wyprowadzić z równowagi. Dzięki tym i podobnym pomysłom Mussoliniego zaczęła się masowa emigracja inteligencji z Włoch. Jeśliby u nas podobna ustawa miała wejść w życie, wtedy i ja — bardzo być może — wezmę do ręki kij pielgrzymi.

Racz przjąć WP. Redaktorze, wyraz głębokiego poważania, z jakimi zostaje

Gabryel Mizgalski.

Bydgoszcz, 4 stycznia 1927.

*

List powyższy umieszczamy, bo sa w nim podane racje ogólnej natury, którym nie można odmówić pewnej słuszności. Czynimy to jednak nie bez bardzo poważnych zastrzeżeń. Pan M. zajął w tej kwestji stanowisko zbyt jednostronne, powiedzielibyśmy nawet osobiste, i zapatrywania jego nie mogą być i z pewnością nie są wyrazem ogółu. Za ową ustawą podatkową dałoby się przytoczyć co najmniej tyle ważkich argumentów, ile ich pan M. wyciąga przeciw ustawie. Sądzimy zresztą, że przed wprowadzeniem takiego podatku w życie opinia publiczna będzie mogła w tej materji dostatecznie się wypowiedzieć. — Red.

Wielka Zabawa Taneczna

z okazji „V. Tygodnia Akademika”

6 bm. w salach „Strzelnicy”. Początek o godzinie 8 wieczorem. Wstęp tylko 2 zł. za zaproszeniami.

Dziecko szczęścia.

Historia wvwaranych w Bydgoszczy 50 000 złotych na loterii klasowej.

Podczas ostatniego ciągnięcia loterii klasowej, jak to pamiętne, główna wygrana w kwocie 50 000 zł padła na los sprzedany w Bydgoszczy w kantorze loteryjnym przy ul. Dworcowej. Szczęśliwym nabywcą odnośnego losu był pan Wiktor Gozdowicz, zastępca dyrektora jednej z największych instytucji bydgoskich.

Jakkolwiek pan Wiktor Gozdowicz żył i też tej wygranej w znakomych warunkach finansowych, to te 50 000 zł zupełnie jak gdyby mu z nieba spadły, bo zaraz po nowym roku miał wstąpić w związek małżeński z panną D., córką bogatego obszarnika na Pomorzu, a do takiego interesu, jak żeniactwo, nigdy za dużo pieniędzy mieć nie można.

Aby nie zwracać uwagi i nie wywoływać niepotrzebnej sensacji, a głównie nie ścierać na siebie setki próśb o pożyczkę, zapomogę i t. d., pan Wiktor pojechał do Warszawy, tam w kasie departamentu loteryjnego los swój zeskontował i akurat na Sylwestra popołudniu do Bydgoszczy wrócił. Nie dziw, że był w doskonałym humorze, i uporządkował w domu garderobę, wyszedł zaraz na miasto aby w towarzystwie kolegów wesoło zakończyć stary rok, a na dobrą sprawę i wolny stan kawalerski. Cała gołówkę zabrał ze sobą, bo bał się tak znaczną sumę zostawić w domu.

Jak i kiedy wrócił do mieszkania — trudno dziś powiedzieć. Obudził się dopiero w poniedziałek w południe z gwałtownym bólem głowy. Naprawdę starał się przypomnieć sobie, gdzie był, co robił, z kim się stykał. Jak przez mgłę tylko snuło mu się po głowie, że bawił się doskonale, zawarł moc nowych znajomości i porobił przytem bardzo dużo najrozmaitszych interesów. Ale co, z kim, gdzie, jak — nic nie pamiętał!

Dzwonek. Listonosz wręczył mu cały plik listów i „Noworocznik“. Pan Wiktor sięgnął do portfela po 20 zł — portfel pusty. Poprosił więc listonosza, aby jeszcze raz pofatygował się jutro, a tymczasem dzieśnięte poty uderzył mu na zamrożoną jeszcze głowę.

Portfel pusty! Jakto, wyszedł na miasto z pięćdziesięciu tysiącami i wrócił bez grosza? To wykluczone. Pewnie pieniądze gdzieś ulokował, ino nie pamięta gdzie. Oprzytomnieje, przypomni sobie, a tymczasem zabrał się do czytania dziwnie obszernej korespondencji, która po trochu otworzyła mu oczy na mile spędzony wieczór Sylwestrowy.

Listy otwierał i czytał w następującym porządku:

List I.

Miejski Urząd Policynjny — Bydgoszcz.

W sprawie dopuszczenia się przez Pana wykroczenia z § 18 ustawy karnej popełnionego przez zanieczyszczenie westybulu w gmachu Teatru Miejskiego dnia 31. grudnia u. r. nakładam na Pana karę wysokości 50 zł, która w razie nieściągalności zamieniona zostanie na 2 dni aresztu.

Hańczewski m. p.

List II.

Szanowny Panie!

W wykonaniu udzielonego łaskawie zlecenia dostawiam Sz. Panu w ślad za tym listem na razę 320 funtów karasków. Resztę zamówienia tj. 120 funtów będę mógł dostarczyć dopiero wieczorem tego samego dnia.

Z poważaniem St. Zimoch.

List III.

Wielmożny Panie!

W myśl zawartego w dniu 31. XII. 26 układu donoszę, że mieszkanie Pańskie obejmuję jutro, tj. 2 stycznia, z tem że gdyby Pan do tego czasu nie miał jeszcze innego mieszkania, to proszę opróżnić na razie 5 pokoi i a meble ulokować tymczasem w pokoju od podwórza, względnie i w garażu, z tem, że do 10 stycznia musi jednak całe mieszkanie być wolne a to pod karą konwencjonalną 1000 zł, za każdy dzień opóźnienia i z tem, aby ktoś w poniedziałek o 2-giej popoł. był w domu, gdyż o tym

Sprawa ulicy Czubarowskiej.

Sprawą ulicy Czubarowskiej nazywa się proces, który zakończył się przed sądem gubern. w Petersburgu. Na ławie oskarżonych zasiadło 26 chuliganów, którzy w sierpniu ub. r. w parku obok ulicy Czubarowskiej zgwałcili słuchaczkę fakultetu robotniczego, Bielakową. W procesie, który wzbudził w całej Rosji niebываłe zainteresowanie, wiele było drażliwych momentów, charakteryzujących niski poziom moralny obecnego społeczeństwa rosyjskiego.

Oskarżeni, którzy dopuścili się zbrodni, nie należą bynajmniej do t. zw. metów społecznych, gdyż należa do małych wyjątków do kwalifikowanych robotników. Większość

oskarżonych to młodzi ludzie w wieku od 21—30 lat.

Prawie wszyscy oskarżeni są dziećmi ulicy, niektórzy z nich są tatuowani i wszyscy za wyjątkiem jednego alkoholicy. Jedyną rozrywką oskarżonych było kino. Uczęszczali wyłącznie na filmy kryminalne. Proces był nadzwyczaj sensacyjnym. O bilety wejścia na sale rozpraw ubiegało się 20 000 osób. Z powodu jednak braku miejsca w sali wydano zaledwie 200 biletów. Proces zakończył się 28 gr. ub. r. ogłoszeniem wyroku, skazującego 7 oskarżonych na karę śmierci przez rozstrzelanie, trzech na 10-letnie ciężkie więzienie, a pozostałych na karę mniejszą.

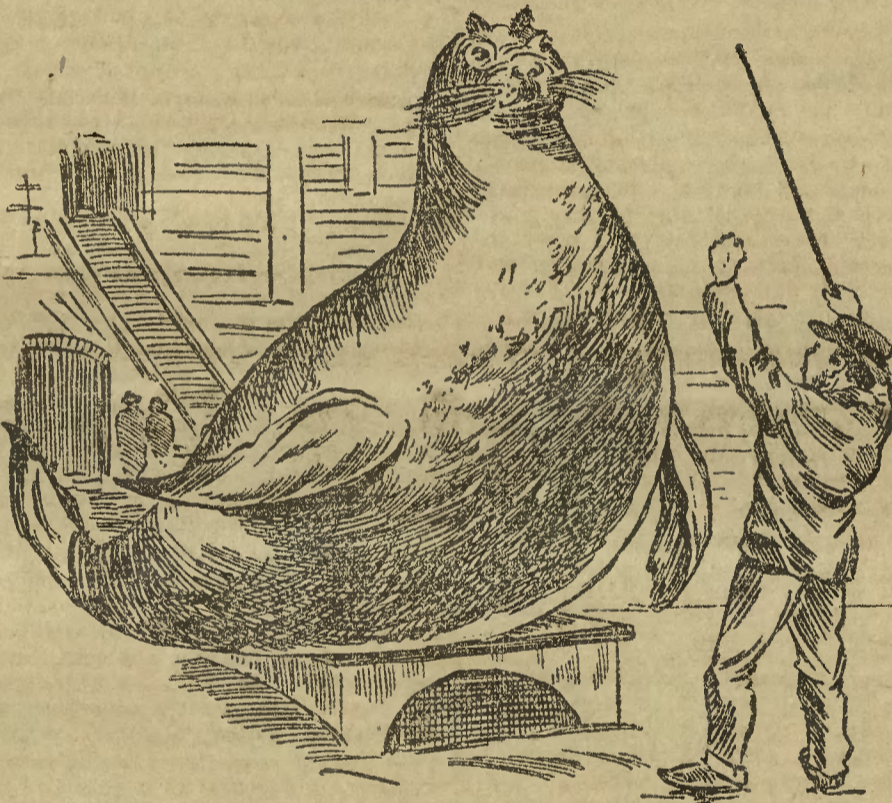
Spis ludności w Rosji.

Podczas tegorocznego ogólnorosyjskiego spisu ludności urzędnicy mieli okazję zapoznania się z wieloma cudacznymi nazwiskami i imionami. Tak w jednej rodzinie w Petersburgu ojciec — skrajny rewolucjonista nazwał syna Rewo, córkę Lucia. W innej znów rodzinie stwier-

dżono imię Willenin, co oznacza w skróceniu Włodzimierz Iljicz Lenin.

W tych dniach został ogłoszony wynik spisu ludności w Petersburgu i Tyflisie. Petersburg obecnie liczy 1 600 000 m. (przed wojną ponad 2 000 000). Tyflis 275 000 mieszkańców.

Z tresury zwierząt.

Jest to rzeczą trudną do uwierzenia, że teпа i ozięcała foka najlepiej nadaje się do tresury. Prawda, że sztuki tej nie odznaczają się zwinnością ani gracją, ale dokonuje ona

rzeczy, jakich nawet tak bardzo pojętne go psa nauczyć nie można. Wskazuje to, że foki należą do najinteligentniejszych zwierząt strefy podbiegunowej.

czasie Hartwig zajędzie z naszymi rzeczami w woze meblowym. Z poważaniem Franciszek Miłowski.

List IV.

Wielce czcigodny Panie!

Wiadomość, że Wielce Człigodny Pan zostając członkiem Gminy naszej i podpisał uroczystą w tej mierze deklarację, wywołała wśród starszych Gminy szczerą radość. Wprowadzenie Wielce Człigodnego Pana na łono Gminy nastąpi 6 stycznia br. o 10 rano i proszę uprzejmie o łaskawe w oznaczonym czasie stawienie się na probostwie.

X. Zawadzki, prob. Kościoła Narodowego w Byd.

List V.

Wielmożny Panie Dyrektorze!

Nie przypuszczaliśmy, że dobry Bóg w Niebiesiech da nam tak szczęśliwe, tak pełne radości zakończenie Starego Roku, i że babcia nasza na stare lata tak doskonałą jeszcze zrobi partję. Bo widoczny w tem palec Opatrzności Bożej, że człowiek jeszcze młody i na wybitnym stanowisku, jak Pan, na oczekaniu zakochał się w naszej babci. Jeżeli ślub ma być już na Trzech Króli, to prosimy bardzo przyjść do nas natychmiast po otrzymaniu tego listu, aby przedsięwziąć co potrzeba. Babcia metrykę już przygotowała, z której nauce Pan się przekona, że niema jeszcze 70 lat. Babcia co godzinę nabiera do Pana coraz to większej sympatii, i cała rodzina nasza jest przekonana, że babcia da Panu to szczęście, na jakie swoją szlachetnością Pan zasłużył. W tej nadziei już dziś Dziadziowi swemu

całują rączki kochające go wnuki Olesia, Zuzi, Zbini, Ksenia, Wandzia, Józek i Dziuniol

List VI.

Szanowny Panie Dyrektorze!

A zatem próba jutro w poniedziałek, o 4 popoł. na malej sali O ile ona wypadnie zadowalniająco, chętnie spełnię życzenia Pańskie i zaangażuję go na I. baletmistrza. Z poważaniem Ludwik Dybizbański.

List VII.

Szanowny Panie!

W przedłożonym Panu onegdaj rachunku nie wpisano wskutek przeoczenia następujących pozycji:

Pobite szkło	300 zł.
26 dziur wypalonych papierosem w obrusie a 6 zł.	246 „
Kasjerka za podartą bluskę	150 „
Rozbicie basów I-emu basście	1200 „
Stłuczone 6 płyt marmurów, a 60 zł.	460 „
Włanie butelki piwa w trabę gramofonu	220 „
Kejnerom 8 razy po łbie a 1750 zł.	160 „
Stróżowi za wyrzucenie z lokalu	20 „
Razem	2.965 zł.

O dodatkowe wyrównanie powyższego rachunku proszę uprzejmie

Michał Grabowski, Właściciel Pierwszego Teatru Rozmaitości BI — BA — BO.

List VIII.

Szanowny Panie Dyrektorze!

Jeszcze raz składam serdeczne dzięki za udzielenie tymczasowego schronienia naszym 65 biedotkom. Siostra Nikodema przy-

prowadzi je do Pana w poniedziałek popołudniu. Proszę uważać, aby łóżeczka (najlepiej kup Pan żelazne, białe lakierowane) nie były narażone na przeciąg z okien. Osobno proszę o łóżka dla 4 pielęgniarzek Pościel kupi Pan najtaniej u Pilaczyńskiego. Prezydent Sliwiński co tylko przyrzekł mi telefonicznie że budynek nowej Ochronki św. Wojciecha będzie gotów najdalej w lipcu. Więc dłużej jak pół roku nie będziemy nadużywać gościnności Szan. Pana Dyrektora.

Z poważaniem

Hr. Rzewnicka.

List IX.

Szanowny Panie!

Dnia 31. grudnia z r. nabył Pan od Klienta naszego p. Adama Probusa 144 fretki a 12 zł. sztuka składając do rąk naszego Klienta 1000 zł. zadatku i obowiązując się resztę należności w kwocie 728 zł. wykonać w przeciągu najbliższych 24 godzin.

Ponieważ Pan dotychczas tego nie uczynił, przeto wzywamy Pana o zapłacenie reszty należności najpóźniej do dnia 3 bm., w przeciwnym razie zmuszeni będziemy wystąpić przeciw Panu na drogę sądową.

Zakupione 144 fretki są do odebrania u p. Probusa na Wilczaku, za odpowiedniemi piśmiennemi poświadczeniami.

Za wygotowanie niniejszego upomnienia winien Pan złożyć w podpisanej kancelarii 25 zł. 50 gr.

Kancelarja Adwokatów Dra Muracha i dra Sawickiego.

List X.

Kochany Wiktorze!

Wszelkie usiłowania polubownego załatwienia sprawy, pozostały bez skutku. Major Pieroński żąda od Ciebie stanowczo honorowej satysfakcji. Umówiliśmy warunki: pistolety gwintowane, dystans 8 kroków (Ty upierałeś się przy dystansie 2 kroków!) pierwszy strzał podług losu. Spotkanie musi nastąpić we wtorek o 8 rano w lesie na Biedaszkowie. Zmłuj się, nie pij dziś więcej, ażeby miał rękę spokojną do strzału.

Twój Antek.

List XI.

Wielmożny Panie!

Wedle tej stodoły, co ja Pan kupił na rozbiórkę piszę, że jest już do chrzty rozebrana i że dostałem auta ciężarowe z lotniska, które w poniedziałek zwieżą Panu wszystko do mieszkania na ul. Gdańską. Gwoździ i innego żelaza z rozbiórki nie odsyłam, bo Panu i tak nic potem.

Z uszanowaniem Osoby Pańskiej Walenty Puszczala.

List XII.

Panie Wigdorze! Potarł mi pan pluske od gąria do samego dotu ale jawim rzeto było z wielki m'łości i nie gniewam się, ino Graboski rachuje za pluske 150 złotych a to mało jaż Bożie kocham bo w domu Gafekcy'nym ja dała 220 złotych za niom Kiciński pośladyczy wienc proszy dodać ali aby Graboski niewiedział 70 złotych chopcu z listem całuje Pana kochajonca Mańka.

List XIII.

Do Pana Wiktora Gozdowicza w Bydgoszczy.

Wskutek doniesienia tutajszej Policji wdraża się przeciw Panu dochodzenie o występki z § 35, 48, 117, 118, i 128 ust. karnej. Jakoteż o zbrodnię z § 77, 92, 106 i 155 tejże ustawy karnej.

Celem przesłuchania wzywa się Pana do zgłoszenia się w dniu 4. stycznia o godz. 11. u sądziego śledczego pokój 25 Bromirski m. p.

*

Po przeczytaniu tego 13-go listu p. Wiktor doznał porażenia mózgu, wskutek czego żadnej z atrakcyj handlowych ani żadnego ze swych zamierzeń filantropijnych przeprowadzić nie był już w stanie.

Ostrzegamy!

Akwizytor „Dziennika Bydgoskiego“ Stanisław Pawlaczyk nieuprawniony do inkasowania należności za ogłoszenia i zbierania zamówień na „Dziennik“ poszukiwany jest przez nasze wydawnictwo jako oszust, który grasuje w powyższym charakterze w okolicach Inowrocławia, Mogilna i Gniezna. Przeto ostrzegamy naszych czytelników przed nadużyciami ze strony tego pana i prosimy o wskazanie go przy pierwszej sposobności najbliższemu posterunkowi policynjemu lub wykrycia miejsca tego pobytu, dla ukrócenia dalszych nadużyć. Posiada on dokumenty dawno już unieważnione przez administrację naszego wydawnictwa.

Ekspose ministra Zaleskiego.

Nasze stanowisko w Lidze Narodów. — Rozbrojenie Niemiec wstępnym krokiem do powszechnego rozbrojenia. — Niemcy nie wykonały postanowień Traktatu.

Zagadnienie bezpieczeństwa na Wschodzie. — Francja ocenia znaczenie Polski jako gwaranta pokoju. — Niepokojące tendencje niemieckie, Odparcie zarzutów Cziczeryna. — Polska zabezpiecza Litwę.

Warszawa, 5. 1. (PAT). Na posiedzeniu sejmowej komisji spraw zagranicznych p. minister spraw zagranicznych Zaleski wygłosił następujące przemówienie:

Jestem prawdziwie zadowolony, że mam możliwość oświetlić wobec Panów najważniejsze wypadki, jakie się wydarzyły na forum polityki zagranicznej w ostatnich czasach. Jest to tem bardziej konieczne, że chwila obecna obfituje w cały szereg zjawisk, których następstwa mogą być nadzwyczaj doniosłe dla polityki Rzeczypospolitej.

Polski minister spraw zagranicznych jest w tej szczęśliwej sytuacji, że polityka, którą reprezentuje na zewnątrz, wykreślona przez nasze położenie geograficzne, a oparta na tradycjach wielkiej naszej historii, jest wyrazicielką opinii całego narodu.

Przekonany jestem, że niniejsze przedstawienie sytuacji utwierdzi wszystkich w tom przekonaniu, że w dziedzinie polityki zagranicznej panuje wśród wszystkich kół społeczeństwa polskiego jednolitość i niezłomność przekonania.

Wiadomem mi jest, jak wielką wagę przywiązują Panowie

do stosunków naszych z Ligą Narodów.

Jak Panom dobrze wiadomo, od września nasza sytuacja w Lidze uległa wybitnej zmianie przez fakt wejścia naszego do Rady Ligi i to na warunkach zupełnie wyjątkowych. Podkreślić tu muszę, że fakt otrzymania przez Polskę miejsca ponownie obieralnego był dowodem dużego zaufania do pokojowej polityki polskiej ze strony członków Ligi Narodów. Polska, wszedłszy do Rady Ligi Narodów, świadoma jest praw i obowiązków, które na nią z tego powodu spłynęły. Tem bardziej odczuwam potrzebę obszerniejszego zreferowania Panom biegu najważniejszych spraw w Lidze Narodów.

Przedewszystkiem jednak wyjaśnić muszę, że w grudniu roku ubiegłego w Genewie poza posiedzeniami Rady Ligi odbywały się równocześnie dwie inne konferencje, a mianowicie miały miejsce codzienne niemal narady sześciu państw sygnatarjuszy paktu reńskiego oraz państw zasiadających w Radzie Ambasadorów. Fakt, że jednocześnie z posiedzeniami Rady Ligi odbywały się inne tak ważne konferencje, zajmujące się materjami natury pokrewnej, wprowadził pewne zamieszanie w pojęciach, co nie może być uważane za pożądany precedens z punktu widzenia autorytetu Ligi Narodów. Polska, nie będąc reprezentowaną w Konferencji Ambasadorów, oraz nie należąc do sygnatarjuszy paktu reńskiego, nie brała udziału w obu wyżej wymienionych konferencjach, jednakże ze względu na to, że na konferencjach tych były omawiane sprawy, mające nader doniosłe znaczenie dla Polski, byłem w ciągłym kontakcie osobistym z międzynarodowymi czynnikami tych konferencji, będąc przez nich stale informowany, o ich przebiegu oraz wzajemnie informując ich o naszym punkcie widzenia.

Rada Ligi Narodów załatwiła wszystkie sprawy, które objęte były jej porządkiem dziennym, mniej więcej zgodnie z przewidywaniami, które nakreśliłem przed samym wyjazdem do Genewy. Pozwólą Panowie, że w krótkich słowach omówię najważniejsze z pośród nich, zaczynając od tej, która była traktowana w ostatnim dniu posiedzenia Rady, a mianowicie od kwestji komisji inwestycyjnych Ligi.

Jak Panom wiadomo, sprawa związana była pośrednio ze sprawą

zniesienia kontroli alianckiej nad rozbrojeniem Niemiec.

Ta ostatnia była przedmiotem równoczesnych narad Konferencji Ambasadorów w Paryżu i konferencji przedstawicieli Anglii, Francji, Włoch, Japonii i Belgii w Genewie, o której wspominałem przed chwilą. Na terenie Ligi wszczęta została po raz pierwszy w roku 1924.

Dnia 27-go września 1924 roku Rada Ligi uchwaliła regulamin inwestycji Ligi, zgodnie z paragrafem 213 Traktatu Wersalskiego i organizację odnośnych komisji, co zostało następnie potwierdzone uchwałą Rady Ligi z dnia 14 marca 1925 roku.

Niemcy notą z dnia 12 stycznia 1926 roku próbowały uzyskać pewne modyfikacje w tym regulaminie, korzystając z nader lakonicznych postanowień artykułu dorywczego inwestycji, do uniknięcia wprowadzenia pewnych form stałej kontroli w zone nadreńskiej. Poza tem wskazywały Niemcy na to, że inwestycje bezpośrednie, poza obiektami wojskowymi, są niedopuszczalne z punktu widzenia konstytucji niemieckiej.

Rada Ligi Narodów stanowisko swoje, zajęte w uchwałach z dnia 27 września 1924 roku i 14 marca 1925 roku, podtrzymała w ogólnych liniach i sprecyzowała je w sposób następujący: 1) Rada Ligi Narodów decyduje większością głosów, stosownie do artykułu 213 Traktatu Wersalskiego, czy jest w danym wypadku potrzeba przystąpienia do inwestycji i oznacza obiekt i rozmiary tej inwestycji. Komisje inwestycyjne działają z ramienia i stosownie do instrukcji Rady, uchwalonych większością głosów; 2) jeżeli inwestycja była skuteczną, komisja inwestycyjna zwróci się do osoby, wyznaczonej przez rząd niemiecki, albo do jego pełnomocników, którzy będą obowiązywać bezzwłocznie udzielili komisji pomocy władz administracyjnych, sądowych lub wojskowych, kompetentnych, według ustawodawstwa niemieckiego; 3) od udziału w komisjach inwestycyjnych wykluczeni są przedstawiciele państwa, podanego inwestycji. Postanowienie to należy rozumieć w ten sposób, że wykluczeni są nie przedstawiciele wszystkich państw, poddanych inwestycji, ale tylko tego państwa lub państw, na których terytorjum w danym wypadku Liga zdecydowała przeprowadzić inwestycje.

Ponadto Rada Ligi uznała, iż postanowienia art. 213 Traktatu Wersalskiego o inwestycjach, dotyczą zarówno zdemilitaryzowanej zony nadreńskiej, jak i innych części Niemiec. Postanowienia te, jak to ostatecznie w Genewie zdecydowano, nie mają przewidywać dla tej zony, czy też innych części Niemiec specjalnej kontroli, wykonywanej przez organa lokalne i stałe (elements stables), do czego w pewnym momencie zdawała się zmierzać polityka francuska. Taka specjalna kontrola może jednak być zaprowadzona na skutek odrębnego porozumienia państw zainteresowanych.

Sprawa inwestycji, jak już powiedziałem, wiązała się z kwestją dotychczas funkcjonującej kontroli alianckiej, kwestją, będącą poza kompetencją Rady Ligi.

Jak Panom wiadomo, Konferencja Ambasadorów jest zdania, że

Niemcy nie wykonały jedynie dwóch zobowiązań,

powziętych w Traktacie Wersalskim w dziedzinie rozbrojenia, a mianowicie, że nie wykonały art. 170 Traktatu Wersalskiego, dotyczącego handlu bronią, i artykułu 180 i 186 odnośnie do fortyfikacji na wschodnich i południowych kresach Niemiec. Mam nadzieję, (?) że obie te sprawy zostaną pozytywnie załatwione zgodnie z wyraźnym brzmieniem odnośnych przepisów Traktatu Wersalskiego.

Po długich pertraktacjach przedstawiciele rządów belgijskiego, niemieckiego, francuskiego, angielskiego, włoskiego i japońskiego podpisali znaną Panom deklarację, w której postanowiono zniesienie międzysojuszniczej kontroli wojskowej w dniu 31 stycznia 1927 r., zaś obie wyżej wymienione niezrealizowane jeszcze sprawy pozostawiono Radzie Ambasadorów, przewidując, że w razie, gdyby na tej drodze nie doszło do porozumienia, sprawy te wniesione będą przed Radę Ligi Narodów.

Zrozumiałem jest zadowolenie, któremu daje wyraz prasa niemiecka w związku ze zniesieniem międzysojuszniczej kontroli zbrojeń w Niemczech, z czem zresztą już oddawna się liczyliśmy.

Jeżeli chodzi o skuteczność kontroli międzysojuszniczej w porównaniu ze skutecznością inwestycji Ligi Narodów, to niema powodów do przypuszczenia, a w szczególności z naszego punktu widzenia, aby ta ostatnia ustępowała pierwszej, zważywszy w szczególności te ograniczone formy, w których kontrola była prowadzona w ostatnich latach. Dotyczy to zarówno inwestycji w ogólności, jak i dwu spraw, uznanych przez międzysojuszniczą komisję kontrolującą za niezadowolone.

Jeżeli chodzi o nasze stanowisko, to podkreślić tu chciałbym z całym naciskiem to, na co przy każdej sposobności zwracałem uwagę, że w

interesie nie tylko Polski, ale i pokoju w całej Europie, jest ściśle przestrzeganie przepisów Traktatu Wersalskiego, dotyczących rozbrojenia Niemiec,

które zresztą, w myśl Traktatu

są wstępnym etapem do powszechnego rozbrojenia.

Niewykonanie tych przepisów może utrudnić nasze i innych państw wysiłki, zmierzające do zabezpieczenia trwałego i powszechnego pokoju.

Zdaniem naszym, sprzeczne z duchem pokoju są wszelkie tendencje, dążące do

stwarzania różnic między pacyfikacją wschodu a zachodu Europy.

Polityka nasza, kierująca się jedynie realną oceną sytuacji, dąży i dążyć będzie do ujmowania zagadnienia bezpieczeństwa europejskiego, jako zagadnienia jednolitego, nie dopuszczając do utworzenia żadnych w nim wyłomów. Aksjomat ten jest oczywisty i stanowi podstawę istotnej i ogólnej normalizacji stosunków międzynarodowych. Jedynie na tej zasadzie może być zapoczątkowane powszechne wyrównanie stosunków europejskich, obejmujące również wyrównanie stosunków francusko-niemieckich.

Pragną tutaj podkreślić, że zrozumienie tych przesłanek, na których musi się opierać to zbliżenie, ugruntowane się coraz bardziej w opinii francuskiej, świadomej wagi całokształtu interesów, będących w grze. Z drugiej strony ostatnie moje rozmowy w Paryżu utwierdziły mnie w przekonaniu, że opinia francuska zdaje sobie sprawę z całego znaczenia sojuszu polsko - francuskiego nie tylko dla obu krajów, ale i dla konsolidacji pokojowych stosunków Europy.

Jest rzeczą jasną, że dla pokoju Europy kwestja stosunku Niemiec do Polski jest równie ważna.

Podstawy naszej polityki w stosunku do Rzeszy pozwoliłem sobie ująć w moim przemówieniu wobec Panów w dniu 21 lipca roku ubiegłego. Stwierdziłem wówczas, że „spłot interesów, łączących Polskę z Niemcami, wymaga zarówno dla dobra obu państw, jak i dla sytuacji międzynarodowej, aby między temi krajami istniała trwała pokojowa współpraca.“

Dążąc stale i konsekwentnie do ustalenia dobrych stosunków z naszym zachodnim sąsiadem, i tylko pod tym kątem widzenia, nie możemy pomijać milczeniem pewnych niepokojących tendencji w Niemczech, które działają w kierunku

zaostrzenia stosunków z nami.

Tendencje te, nie wątpię, nie są ogólne i znajdują swój wyraz tylko wśród niektórych odłamów społeczeństwa niemieckiego. Niemniej uważam za niepodobne, pomijając je milczeniem z uwagi na poważne niebezpieczeństwa, które one niewątpliwie w sobie kryć mogą. Jesteśmy bowiem najgłę-

biej przekonani, iż działając w ten sposób, bronimy nie tylko interesu naszego, ale i interesu całego pokoju europejskiego.

Przechodząc do innych spraw, omawianych w Genewie, załatwionych już bezpośrednio przez Radę L. N. na ostatniej sesji, pragnę wspomnieć, że w dyskusji nad kwestjami, dotyczącymi konferencji rozbrojenio-wej, wniosek Polski w sprawie regionalnej organizacji bezpieczeństwa, odesłany został, stosownie do naszej propozycji, do plenum komisji przygotowawczej, która zbierze się w marcu 1927 roku.

Co się tyczy wniosków francuskich co do zapewnienia szybkiego funkcjonowania Rady na wypadek wybuchu konfliktu międzynarodowego i propozycji fińskiej, dotyczącej pomocy finansowej dla państwa członka Ligi, które państwo oświadczyło, iż to w obu tych sprawach Rada wydała szereg poleceń swojemu Komitetowi i Sekretarjatu Generalnemu, dotyczących gromadzenia dalszych danych, któreby mogły posłużyć za podstawę do ostatecznej decyzji.

W dyskusji nad sprawami rozbrojenia, w szczególności nad kwestją zwiększenia gwarancji bezpieczeństwa, wynikającej z odnośnych postanowień paktu nader interesujący referat wygłosił przedstawiciel Belgji, p. de Brouckere, słusznie wskazując na korzyści, jakie wynikająby mogły z właściwego sprecyzowania nie tylko art. 16, ale przedewszystkiem art. 11 paktu.

Referowane przeze mnie na Radzie sprawy prawne i handlu opium Rada załatwiła stosownie do naszych wniosków.

Sprawy, dotyczące

Wolnego Miasta Gdańska,

załatwione zostały w sposób następujący:

Tak jak przewidywaliśmy, Komitet Finansowy Ligi Narodów nie uznał reform sanacyjnych Gdańska za w pełni wystarczające i uzależnił definitywne zalecenie pożyczki o spełnienia pewnych warunków, mianowicie od dalszych oszczędności i od porozumienia z Polską w sprawie udziału Gdańska we wpływach celnych i w sprawie monopolu.

Rada Ligi, zatwierdzając decyzję Komitetu Finansowego, upoważniła go do zalecenia pożyczki dla Gdańska jeszcze przed swą sesją marcową, o ile Gdańsk powyższe warunki spełni, Komitet Finansowy podkreślił, że pożyczka musi mieć charakter międzynarodowy.

Z punktu widzenia sanacji Gdańska, sytuacja nie uległa tedy od września zasadniczej zmianie. Momentami nowymi i bezwzględnie korzystnymi jest podkreślenie przez Ligę charakteru międzynarodowego pożyczki sanacyjnej dla Gdańska i stworzenie możliwości zalecenia jej, nie czekając do sesji marcowej. Pożyczka gdańska może być tylko międzynarodowa, t. zn., że weźmie w niej udział kapitał kilku państw. Uważam to za jedynie słuszną, gdyż z pożyczki dla Gdańska, ośrodka o charakterze portu, łączącego Polskę z zagranicą, nie można wyeliminować tych grup i interesów, które w pożyczce tej ewentualnie pragnęłyby partycypować.

Zgodnie z naszym stanowiskiem, pierwotny projekt Gdańska finansowania swej pożyczki wyłącznie przez banki jednego kraju (t. j. Niemiec, przyp. Red.) uważać należy za uchyłony.

Jeżeli Rada Ligi umożliwiła zalecenie pożyczki przed marcem, to dała tem samem dowód, że podobnie, jak i my, sanację Gdańska uważa za rzecz pilną. Jednakowoż trudno przemilczeć fakt, że sprawa pożyczki mogłaby być załatwiona w Genewie już w sposób definitywny, a sanacja finansów gdańskich znajdować się już w końcu ub. r. w ostatecznym stadium finalizacji, gdyby Senat W. M. nie był przed sesją genewską tracił czasu na kombinacje pożyczkowe, niezabawione realnych podstaw, bo prowadzoną

**Osiedliłem się jako
adwokat**
w Bydgoszczy, przy ulicy Jagiellońskiej nr 11
Dr. Felberbaum.

Kancelaria adwokacka
przeniosłem ze Żnina
do Bydgoszczy
ul. Hermana Frankego nr. 2, II piętro
obok placu Teatralnego. Telefon 1724.
Adwokat **T. Piskozubowski.**

14. Państwowa Lot. Klasowa

Termin odnowienia do IV. klasy kończy się
7 stycznia.

M. Rejewska Dworcowa 17.

Sprzedż przymusowa.
Dnia 8 stycznia o godzinie 12-ej sprzedawcą będą
w Oporowie

**8 sztuk bydła
i 20 świń**
najwięcej dającym za gotówkę.
Sz. Zelewicz, kom. sąd. z pol. w Labiszynie.

Państwowe Nadleśnictwo Mszano
poczta Małki powiat Brodnica
urządza w dniu 13 stycznia 1927 r. o godzinie 10-tej
submisję na sosnowe drewno użytkowe.
Blizsze szczegoly w „Rynku Drzewnym”, wycho-
dzącym w pierwszych dniach stycznia.

Państwowe Nadleśnictwo Żeleńdowo p. Maksymilianowo
sprzedawca będzie przez licytację we wtorek dnia
18. I. br. od godz. 9 pocz. na salce p. Mikulskiego w
Żeleńdowie
136 m³ busulcu II/IV kl. z roku gosp. 1927
z leśnictwa Nowymostek, wyłącznie na potrzeby lokalne,
oraz 300 sztuk dróg użyt. II/III (okorowane)
z leśnictwa Jastrzebia
i drewno opałowe z roku gosp. 1926
z całego nadleśnictwa, z dopuszczeniem handlarzy.

Państw. Nadleśnictwo Gołabek
poczta Cekcyn Polski, powiat tucholski
sprzedawca w drodze submisji
ca 7400 m³ busulcu sosnowego I-IV kl.
i ca 1400 m³ kopalniaków sosn. I-II kl. z cięć r. gosp. 1927
Pisemne oferty należy wnieść do Nadleśnictwa do
dnia 10. I. 1927 godziny 11-tej. Blizsze szczegoly
w „Rynku Drzewnym” nr. 1 z dnia 3. bm.

Państwowe Nadleśnictwo Konstancjewe
poczta Gołub, pow. Wąbrzeźno.
Submisja
na dłuższe sosnowe 2229,67 m³ i do IV kl. z tegorocz-
nych zrębów odbędzie się w dniu 15 stycznia 1927 r.
Blizsze szczegoly w „Rynku Drzewnym”.

MARMUR
Objąłem przedstawicielstwo
firmy Polski Zakład Obrabiania Marmuru i Szkl. Katowice
i polecam
prawdziwy marmur
(blanc clair)
pierwszorzędnej fabrykacji, polerowany, przejr-
zysty, kasty owalne, po cenie bezkonkurencyjnej
z dostawą na miejsce, każdego rozmiaru
zawsze na składzie w firmie
Ignacy Grajner - Dom Mebli
Bydgoszcz, Dworcowa 8 - telefon 1921.

Lokomobil Wolf 12 atm. ok. 60 K. M., konden-
sacja para przegrzana.
Lokomobil Lanz 10 atm. 20 K. M., para prze-
grzana.
Motor Di sol firmy Deutz 40 K. M.
Maszyny kompletne sprzeda korzystnie
Z. I. Klotz, Bydgoszcz, Grodzka 30. Telefon

BANK BYDGOSKI
Tow. Akc.
zaprasza swych pp. akcjonariuszy oraz sympatyków na
zebranie informacyjne
do Resursy Kupieckiej, ul. Jagiellońska nr. 25
w piątek, dnia 7 b. m. o godz. 6¹/₂ wieczorem
celem omówienia formy dalszego istnienia Banku.

Na czas karnawałowy

polecam w wielkim wyborze

Maski w Kapy w Serpentyny w Konfetti i t. p.
Skład fabryczny 217
Władysław Kaptur, Bydgoszcz
ul. Gamma 2 Bydgoszcz Telefon 720

**Kostjomy maskowe, peruki,
artykuły karnawałowe**
w wielkim wyborze
T. Bytomski
ulica Dworcowa nr. 15 a.

**Zakład Graficzny
HAMAN & SACHS**
Bydgoszcz, ul. Gdańska 157
Litografia - drukarnia - introligatornia
Wykonujemy wszelkiego rodzaju
etykiety i druki.
Specjalność: etykiety czekoladowe, alkoholowe i inne.
Ceny konkurencyjne.
— Wykonanie fachowe i pierwszorzędne. —

Hipoteki przedwojenne
krajowe i zagraniczne kupuję i prze-
prowadzam regulację fa-
chową dla dłużników i wierzycieli.
Edmund Suwalski, Bydgoszcz
ul. Śniadeckich nr. 2. Telefon 5-90.

Poszukuje się kupna za gotówkę:
suszarni i kilka lorków
do odwożenia od prasy.
Zgł. przyjmuje: **Jan Wieleba,** Cegielnia
Soleo Kujawski.

Szan. Czytelnikom „Dziennika Byd-
goskiego” w Janówcu podajemy do
laskawej wiadomości, iż z dniem 1-go
stycznia 1927 otwieramy w Janówcu
ageniurę
„DZIENNIKA BYDGOSKI”
u p. Jankowskiej
Skład papieru — Księgarnia
Janówiec, pow. Żnin
ul. Keyńska 90.

Przyjmowanie zamówień na abonament.
Codziennie popoł. najnowsze Dzienniki.
Z. I. Klotz (28858)

Oczyszczony
zvir
(kies)
ziarnkowy 2-3 mm
3-12
12-30
30-50
oraz piasek dla form
w odlewniach dostar-
cza z nadbrzeża Wi-
sły łożami jako też
wagonowo ze stacji
Fordon (23935)
A. Medzeć,
parowa cegielnia,
Fordon - Wista.
Telefon 5.

Polecamy
najkorzystniej z magazy-
nów w Bydgoszczy,
ul. Herm Fran ego 10,
Kotomierza i Pruszcza
koło Bydgoszczy

- Otreby żytnie 28,23
- Otreby pszenne
- Makuchy siewienne 40%
- Makuchy rzepakowe 42%
- Makuchy słonecznikowe 50%
- Makuchy słonecznikowe melo-
ne 36%
- Makę bawełnianą 50-55%
- Makę rybią 60-65%
- Makę mięsą
- Sól bydłęcą

ROLNIK w Bydgoszczy
Spółdz. Roln - Handlowa
z odp. ogr.
Telef. 336.

**Zakup i sprzedaż
złota, srebra**
oraz wszelkich artyku-
łów w ten zakres
3492] wchodzących.
Henryk Kaszubowski
zakład zegarm. - złotniczy
Długa nr. 29.

Zdolny rysownik
(ilustrator i karykaturzysta)
otrzyma stałą posadę na dobrych warunkach.
Oferty z próbami samodzielných rysunków
przesyłać należy do redakcji „Dz. ennika Byd-
goskiego”. Ewentualne koszty przesiedlenia
będą zwócone. (29453)

**Dzielnego
damskiego fryzjera(ke)**
poszukuje natychmiast lub później
St. Jabłoński
Bydgoszcz, ulica Niedźwiedzia 4.

Starszych monterów
wyspecjalizowanych w remoncie młocarni parowych oraz
kotlarzy - specjalistów
poszukuje zaraz
Inowrocławska Fabryka Maszyn Rolniczych T.A.
Inowrocław, ul. św. Ducha nr. 27.
Mieszkanie przy fabryce. (261)

Poszukuje zaraz
dzielnego fachowca drzewnego
obeznanego z eksportem (kopalnia), biegły w kore-
spondencji polskiej i niemieckiej, piszący również na
maszynie, lecz nie konieczne. Zgłoszenia z odpisem
świadectw oraz podaniem pensji pod „Eksport drzewa”
do Dziennika Bydgoskiego. (29291)

Ceci obywatel z Bydgoszczy
urządza
zabawę karnawałową
w niedzielę dnia 9 stycznia 1927 r.
na sali „Stara Bydgoszcz” przy ulicy Grodzkiej
(Rybi Rynek)
Zabawą urozmaica nadzwyczajnie niespodzianki.
Początek o godzinie 6-tej wieczorem.
Czysty dochód przeznaczony na cele dobroczynne.
Zarząd Cechu obrun czego. (70)

Przeznaczaj
p. Naz. mierze Łuczakowej z N.
składam publiczne i go-
rące podziękowanie za
dopomożenie w egzaminie
naturalnym i za dobre-
jej serce. (33) M. N.

Jelita
środkowe
wołowe i wieprzowe.
Schulz.
ul. Dworcowa nr. 18d.
Tel. 283 (28500)

Ilustrowana
Encyklopedia
Jana Jurjewicza
ukazuje się z początkiem 1927 r.
Całość obejmie 1600 stron 400
ilustracji. Prenumerata kwar-
talna za 11 zeszytów zł. 3,90.
— Adres wydawnictwa: Grud-
zadz ul. Nadgórna 40. (176)

Zajęcie
i wszelką inną dźczyznę
kupuje po najwyższych
cenach **F. Ziobowski,**
eksport dźczyzny, Byd-
goszcz, Kościec na 11. Pe-
leton 1095, 221. (29788)

Kupię
15 krów
150 owiec
grubowoolnych. Zelo-
szcza (F-108
Piaszowo pow. Sierpc,
Wiśwa sci.

Stolarzy
na meble tylko czystą
pracę poszukuje (29051)
G. Habermann,
fabryka mebli,
Unji Lubelskiej 9-11.

Poszukuję zaraz 2 młoci-
szych (148
czeladników kominarskich.
Zgł. się u L. Sabańskiego
obw. mistrza kominar-
skiego w Brusach pow.
Chojnice. 148

**Wagi
kuchenne
i rozróżniane
wagi
stołowe**
poleca
F. Kreski
Gdańska 7.

Przyjmuję tania
**sosny i liśc. drzewo
do tarcia.**
Także tarcie podług listy.
Drzewo tarte w różnych
gatunkach, sosny i drze-
wo liściaste, stale na skła-
dzie, oddaje (81)
Emil Fessel tartak
Dąbrowa Chełmińska
powiat Chełmno.
Telefon nr. 2

Skóry
podeszowe
wierzchnie
oraz wszelkie przybory
szewskie poleca po ce-
nach konkurencyjnych
Wawrzyniak i Rybski
handel skór
ul. Sienkiewicza nr. 16.
Zakup wszelkich skór
surowych. 267

Oleju
jadalnego jasno-
zółty, świeżo prasowany
i pierwszej jakości poleca
Antoni Piłński,
oddział fabryka oleju ja-
dalnego Bydgoszcz,
Nowy Rynek 9, tel. 407.
(150)